

DE POLITIEK ACHTER DE PUKKELPOPWEIDE

Vrolijke Vrienden Rock

Hasselt hapert. De omstreden aankoop van de Pukkelpopweide lijkt een symptoom van een veel diepere malaise. Almaar meer Hasselaars worstelen met de erfenis van Steve Stevaert. 'Er is iets grondig fout met de democratie in deze stad.'

Steve Stevaert en Chokri Mahassine. © pn

WOUTER VAN DRIESSCHE
Boechout-Hasselt. In vogelvlucht is het amper 70 kilometer, maar in de politiek maakt dat soms een wereld van verschil. Neem de twee festivaldossiers die er begin dit jaar 'ter tafel' kwamen. Boechout redde de weide van het wereldmuziekfestival Sflinks van een projectontwikkelaar en kreeg applaus op alle banken. Hasselt probeerde hetzelfde met de gronden van het veel populairdere Pukkelpop, maar ontdekte een politieke rel zonder weerga. Eind vorige week liet bevoegd minister Geert Bourgeois (N-VA) de aankoop van de Pukkelpopweide - kostprijs: 2,6 miljoen euro - nietig verklaren. De verkoopovereenkomst bleek strijdig met de wet. Het was het voorlopige orgelpunt van een weinig verheffend partijtje politieke moddercatch, waar *le tout* Vlaanderen met gro-

te verbazing naar zit te kijken. Hasselt, was dit niet de 'gezelligste stad van Vlaanderen'? De stad waar alle partijen, behalve Vlaams Belang, samen bestuurden tot ieders tevredenheid? Wat rolde het stadsbestuur daar nu plots vechtend over de straat? Om Pukkelpop nog wel, dat onlangs nog in de prijzen viel op Humo's Pop Poll als 'beste concert'? Want gevochten wordt er. En hard. Echo's weerklinken tot op de Facebook-pagina van de Hasseltse reclamemaker Noël Slangen. 'Als CD&V'er Dirk Claes een wei zou kopen om Open VLD'er Herman Schueremans' festival in Werchter te houden zou iedereen dat logisch vinden', aldus Slangen. 'De aankoopopgong van de Pukkelpopweide door Hasselt is weliswaar amateuristisch, maar dit politiek maken is populistisch.' Eenzelfde geluid bij de Hasseltse

burgemeester Hilde Claes (SPA), die het initiatief nam om de Pukkelpopweide te kopen. N-VA en Vlaams Belang, die zich tegen de verkoop verzetten, speelden 'een vuil politiek spel in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen van 2012', vertelde ze aan al wie het horen wilde. 'Dat N-VA en Vlaams Belang nu maar kleur bekennen. Dat ze nu maar zeggen dat ze tegen Pukkelpop zijn en tegen de duizenden mensen die de jaarlijkse festivals bezoeken.' 'Onzin, reageerde Frieda Brepoels (N-VA) boos. 'Wij zijn helemaal niet tegen Pukkelpop. We zouden wel gek zijn - zeker om ons zo te profileren. De enige reden waarom we dwars liggen, is dat de aankoopprocedure niet correct verliep. Wetten en regels zijn er voor iedereen. Ook voor Pukkelpop. Vreemd verwijt ook dat we dit dossier politiek *maken*, vind ik. De aankoop van een festivalweide door een stad *is* politiek.'

Wei-/wij-gevoel

En dat geldt niet voor festivalweides alleen. Alles aan festivals ademt politiek. Zeker in de *back offices*. Dat weet elke muziekkliefhebber die in kranten meer dan concertrecensies leest. Herman Schueremans van Rock Werchter is Vlaams parlements lid voor Open VLD. Carlo Di Antonio (CDH) is burgemeester én festivalorganisator van Dour. En Pukkelpop is het geesteskind van Vlaams Parlements lid Chokri Mahassine (SPA). Over het festival bestaat ook een veelzeggende boutade: 'Het belangrijkste SPA-congres vindt elk jaar backstage op Pukkelpop plaats.' 'Dat is, zoals elke boutade, geweldig overdreven', zegt Steve Stevaert (SPA), de vroegere burgemeester van Hasselt en gouverneur van Limburg. 'Op elk festival zie je politici. Van alle families. Ook op Pukkelpop. SPA heeft Pukkelpop nooit geclaimd. Dat zou ons met de beste wil van de wereld nooit gelukt zijn.' Muziek stond niettemin altijd hoog op de politieke agenda van Stevaert. Muziek als *marketing-tool* om van Hasselt een *place to be* te maken. Het 'wijgevoel' als opstapje naar het 'wijgevoel'. Na Zwarte Zondag moest het een

dam opwerpen tegen de snel oprukkende verzuring en verrechtiging uit Antwerpen. Rimpelrock, bijvoorbeeld, werd één van de paradepaardjes van het Stevaertisme. Een muziekfestival voor oudere jongeren op de Pukkelpopweide. Gratis, het eerste jaar, en dat mocht wat kosten. In totaal vloeiden 860.000 euro aan speciale impulssubsidies voor Limburg naar het festival. Dat is drie keer meer dan de adviescommissie gesuggereerd had. De Inspectie van Financiën protesteerde: 'Dit is geen behoorlijk bestuur, maar willekeur.' Ook typerend: toen er bij Ford Genk 3000 ontslagen vielen, was er voor de arbeiders een gratis concert van Will Tura en Axelle Red. Limburg kreeg onder impuls van Stevaert als eerste provincie een rockambtenaar en een pop- en rockacademie. 'Een peperduur prestigeproject', snoven criticasters, maar Stevaert beloofde een mooie *return on investment*. Kansarme jongeren zouden dankzij muziek op het rechte pad blijven, voorspelde hij. De Limburgse popexpertise zou ook naar allerlei buitenlandse kunnen worden geëxporteerd. Hij inviteerde de ambassadrice van China naar Pukkelpop. Zelfs Univer-

bruikte ik platen van Lou Reed en Frank Zappa om mijn zaken een eigen smoel te geven, als politicus ging ik gewoon verder op de gekende weg.' 'Ik wilde met het stadsbestuur van Hasselaren de meest tevreden mensen van België maken. We slaagden daarin - dat toonden tevredenheidsstudies aan. We bekommerden ons niet alleen om de noden, maar ook om de wensen van de mensen. Muziek hielp daarbij. Ik deed niet zoals Tony Blair, die Oasis op de thee vroeg om cool te lijken. Het was me nooit om de glamour te doen. Je zult van mij geen foto's met rocksterren vinden.'

Rockondernemers

Met rockmuzikanten zocht Steve Stevaert geen contact, met rockondernemers wél. Zij konden hem helpen om van Hasselt een soort Vlaams Berlijn te maken: ver van alles, maar toch een magneet voor hipcats en creatievelingen. Voor de gemeenteraadsverkiezingen van 1994, die hem de burgemeesterssjerp opleverden, probeerde Stevaert Herman Schueremans van Keerbergen naar Hasselt te lokken met een mooie plaats op de kieslijst van SPA. Tevergeefs. Chokri Mahassine hapte wél toe en met succes. Hij zit al twaalf jaar in het Vlaams Parlement. Ook opmerkelijk: toen Stevaert na zijn gouverneurschap kippenkweker werd in Cuba, en havenbaas in Vietnam, vroeg hij Mahassine om in beide landen 'grote concerten' te organiseren. *Friends will be friends* - niet al-

'Rock-'n-roll is het glijmiddel in Hasselt. Bij veel politieke dossiers. Niet alleen bij Pukkelpop'

siteit Hasselt werd 'wetenschappelijke en technologische' partner van het festival. Rock-'n-roll als sociaal-economische en intellectuele hefboom - wie zei daar dat politiek niet *sexy* was? 'Een masterplan zat daar echt niet achter', zegt Stevaert. 'Muziek was gewoon een oprechte passie. Al van toen ik op mijn 14de mijn eerste plaatje van Little Richard kreeg. Als cafébaas ge-

Rock-'n-roll als sociaal-economische en intellectuele hefboom – wie zei daar dat politiek niet sexy was? © Yorick Jansens

leen in de politiek, ook in zaken. Chokri Mahassine: 'Steve en ik zijn inderdaad zeer *close*, dat is geen geheim. We kennen elkaar al van begin jaren '80. We hadden een heel progressieve vriendenkring. Noël Slangen, Ernest Bujok (*latere Concentra-baas*), Philip Hilven (*latere TV-Limburg hoofd-redacteur*). En zo kan ik nog wel even doorgaan. Zelfs wijlen Dré Steemans zat toen in ons kliekje. Hij presenteerde de eerste edities van Pukkelpop, voor hij Felice werd. De vriendschappen die toen gesmeed werden, gaan nog altijd mee.'

Maar precies die vriendschappen deden de jongste weken nogal wat wenkbrauwen fronsen. Philip Hilven, bijvoorbeeld, die 19 jaar persmedewerker was bij Pukkelpop, werd eind vorig jaar woordvoerder bij Group Machiels. Dat Hasseltse nutsbedrijf kocht de Pukkelpopweide voor de neus van Hasselt weg, maar stond ze vervolgens 'uit burgerzin' weer af aan de stad, in ruil voor bepaalde voorrechten. Ook dáár ont-

stond heisa over. Zeker toen ook nog eens bleek dat een kennis van Steve Stevaert zonder makelaarsvergunning bij de verkoop bemiddeld had, en daar 80.000 euro gemeenschapsgeld voor zou krijgen. En was het niet ook louche dat Willy Claes, vader van burgemeester Hilde Claes, als adviseur voor Group Machiels werkte?

Chokri Mahassine is 'de sfeer van verdachtmakingen meer dan moe', zegt hij. 'Hasselt is een kleine stad, waar veel mensen elkaar kennen. Daar is toch niets mis mee? Ik ga het nog eens herhalen – voor de honderdste keer: Pukkelpop stond en staat volledig buiten de verkoop van de weide. Ik treed de burgemeester bij. Hier spelen verzuurde mensen een zeer vuil politiek spel.'

'Hasselt is een warme en leuke stad geworden. Inhoudelijk valt zeer weinig tegen het beleid in te brengen. Dus krijg je in de aanloop naar 2012 dit soort lage toestanden. Maar moet dat nu echt op de kap van een festival voor en door jongeren? Ik heb dit in 25

jaar nooit meegemaakt', zegt Mahassine. 'Moet Pukkelpop kapot? Is dat het doel? Moet het weg uit Hasselt. Dit doet me pijn, dat het festival misbruikt wordt voor politieke spelletjes. Ik ben daar niet goed van. Echt niet.'

Génant gevoel

Heeft de verzuring Steve Stevaerts dam tegen de verzuring angevreten? Is Pukkelpop als 'links' festival het slachtoffer van een rechts-populistisch complot? Heeft N-VA, met het zicht op 2012, de aanval op het dieprode Hasselt ingezet? Het is een verleidelijke analyse, maar ze wordt in Hasselt tegengesproken. Met klem. En, zeer opmerkelijk: níet door de *usual suspects*.

'Dit heeft niks, maar dan werkelijk *nul komma nul nul nul* met verzuring, verrechtsing of wat dan ook te maken', zegt een bron uit de entourage van het festival, die anoniem wil blijven. 'Ik ben al mijn hele leven vuurrood, maar ik kan dit niet langer aanzien. En ik niet alleen. Mijn hele vrienden-

kring – stuk voor stuk mensen met een SPA.-signatuur – is dit beu. Het stiekeme gereg. Het gênante gevoel. De onfatsoenlijke één-tweetjes. Het schaamteloze 'ons-kent-ons'. Dat is er aan de hand. Dát en niets anders.'

'Het stadsbestuur en Pukkelpop bedienen elkaar al jaren. Dat weet iederéén in Hasselt. Rock-'n-roll is hier het glijmiddel. In véél politieke dossiers – heus niet alleen bij Pukkelpop. Alles wordt geregeld in een sexy sfeertje van coole, *streetwise* jongens onder elkaar. Ik zeg niet dat er onwettige dingen gebeuren, maar het ruikt toch vaak naar belangenvermenging. Verregaande normvervaging. En niemand durft er tegen in te gaan. Wie nog maar hardop iets kritisch dént, wordt meteen weggezet als een verzuurde, rechtse zak. Géén kamp waar je graag toe wil behoren.'

'Dat is ook nu weer de verdediging – zeer voorspelbaar: 'Verzuurde mensen willen Pukkelpop kapot.' *Fucking hell*: nee! Daar gaat dit niet over. Dit gaat over 2,6

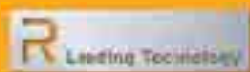
'Ik ben al mijn hele leven vuurrood, maar ik kan dit niet langer aanzien. Het stiekeme gereg. Het schaamteloze ons-kent-ons'

●●●
Lees verder op blz. 14

Hoog isolerende ramen en deuren aan een zacht prijsje!

Actiedagen op 19 en 20 maart.

R
REYNAERS
aluminium

VIND JE ALU-VAKMAN OP WWW.NIEUWERAMEN.BE

●●●
Vervolg van blz. 13

miljoen euro belastinggeld uitgeven zonder de minste democratische controle. Dat kan niet - en dat moet niet kunnen. Ook niet voor een formidabel project als Pukkelpop. Zo'n Hilde Claes die dan overal gaat rondbazuinen dat het een schande is dat de aankoop van de weide vernietigd wordt, dat geloof je toch niet? Eigenlijk protesteert ze omdat ze de wet moet respecteren. Hallo? Hoe arrogant kun je zijn?

Het Pukkelpopdossier is in Hasselt al wekenlang *talk of the town*, weet onze bron. Het is een ventiel waarlangs heel veel ongenoegen een uitweg zoekt. Ook - en vooral - in SPA-kringen.

'Ik heb geen studies of cijfers om dit te staven, maar weldenkend Hasselt slikt dit niet meer. De naviteit en de *goodwill* zijn op. Dat merkte je heel goed toen Stijn Meuris bij de jongste verkiezingen opriep om niet te gaan stemmen. Dat was *du jamais vu*. Alleen: lang heeft hij niet mogen roepen, hé. Binnen de kortste keren werd hem de mond gesnoerd. Kritiek wordt niet getolereerd. Je mag drie maanden rondbellen: geen enkele rooie Hasselaar zal dit verhaal *on the record* willen vertellen. Dat zou sociale zelfmoord zijn.'

Stad na Steve

'Er is iets gebroken in Hasselt', beaamt Hasselaar Etienne Joris, de enige die wél met naam en toenaam wil praten. Joris, naar eigen zeggen 'volstrekt kleurloos', schreef in 2001 het boek 'De Putsch van Steve', over de opgang van Stevaert in Hasselt. Hij publiceerde nadien ook een aantal artikelen over de stad na Steve. De heisa rond de Pukkelpopweide noemt hij 'symptomatisch.'

'De politieke malaise in Hasselt is groot. Zo groot, dat ze niet meer binnenskamers te houden valt. En dat zat er al een tijdje aan te komen. Toen Stevaert burgemeester werd in '94 had hij een nipte meerderheid. Maar na zijn overrompelende overwinning in 2000 koos hij voor een zogenaamde 'afspiegelingscoalitie'. Alle partijen mee in bad, behalve Vlaams Belang. Iedereen preekt Stevaert daar toen om, en terecht. Door iedereen bij het bestuur te betrekken, deed hij Hasselt een enorme vlucht voorwaarts nemen. Maar 11 jaar later zit die coalitie er nog steeds - veel te lang.'

'Er is in Hasselt al twee legislaturen geen echte oppositie die de meerderheid controleert. Dat is niet gezond. Het leidt tot arrogantie en normvervaging bij de machthebbers, en tot opstandigheid bij de mensen die het niet met hen eens zijn en die niet kunnen of durven reageren. Die kunnen bij niemand meer terecht. Als het dossier Pukkelpop iets toont, dan is het dat. Er is iets zeer grondig fout met de democratie in deze stad. Dat stemt steeds meer mensen almaar bitterder.'

Straf festival dat daar een nieuwe dam tegen opwerpt. Vrolijke Vrienden Rock, iemand?

DE LIEFDE VOOR AMERIKA
VAN FOTOGRAAF JIMMY KETS

Shot in Flanders

Jimmy Kets.

De Standaard-fotograaf Jimmy Kets heeft iets met de Verenigde Staten. Een stuk of tien keer is hij er nu geweest. 'De fascinatie begon - zeer typisch - met een oerklassieke Route 66-trip.' Die bracht hem in contact met het 'mythische' Amerika: Los Angeles, Hollywood, Las Vegas. 'Ik hou van de clichés die die plekken oproepen.' Voor *Shot in Flanders* ging hij die Amerikaanse clichés in Vlaanderen zoeken.

